
EEN KERSTBOOM MEVROUW, EEN KERSTSTAL MIJNHEER ?

René Gybels

Toneelmanuscript

RG

René Gybels	Annick Gybels
Baandries 5	Wijnpeerstraat 7
3583 PAAL	9820 MERELBEKE
Tel. 011/42 64 05	Tel. 09/232 25 05
Bestellingen: rene.gybels@skynet.be	
	annick.gybels@gmail.com
Website: renegybels.wixsite.com/toneel	

EEN KERSTBOOM MEVROUW, EEN KERSTSTAL MIJNHEER ?

Kort kerstspel in één bedrijf
door
René Gybels

1993 – herzien 2010

Dit toneelstuk wordt u uitsluitend ter lezing overgemaakt. Niets uit deze uitgave mag worden gekopieerd of verveelvoudigd met de oog op de uitvoering van het stuk en/of worden openbaar gemaakt op welke wijze ook zonder voorafgaande toestemming van de auteur of zijn gevolmachtigde.

Indien u het stuk wenst te spelen.

Indien u een digitale tekst ter lezing werd overgemaakt, ontvangt u een geschreven toelating om het stuk te verveelvoudigen op zoveel exemplaren als nodig voor het opvoeren van het stuk samen met het formulier “Aanvraag tot toelating” met de nodige richtlijnen inzake auteursrechten.

Indien u niet in het bezit bent van de tekst ontvangt u op eenvoudig schriftelijk, telefonisch of elektronisch verzoek, gericht aan René of Annick Gybels, GRATIS een digitale of een losbladige brochure. Hierbij ontvangt u eveneens een geschreven toelating om het stuk te verveelvoudigen op zoveel exemplaren als nodig voor het opvoeren van het stuk samen met het formulier “Aanvraag tot toelating” met de nodige richtlijnen inzake auteursrechten.

Contactpersonen: René Gybels Baandries 5 3583 Paal

Tel. 011/42 64 05

Annick Gybels Wijnpeerstraat 7 9820 Merelbeke

Tel. 09/232 25 05

Bestellingen: rene.gybels@skynet.be
annick.gybels@gmail.com

Website: renegybels.wixsite.com/toneel

KORTE INHOUD

Het is kerstavond.

Op de achtergrond speelt nauwelijks hoorbaar maar toch duidelijk aanwezig, zachte kerstmuziek.

Op het dorpsplein tracht een kerstman kerstbomen en kerststallekes te verkopen aan voorbijgangers.

Onder zijn toehoorders bevinden zich een jong echtpaar, waarvan de man werkloos is en een jong meisje, dat van huis is weggelopen. Ieder van hen heeft zijn eigen uitzichtloos verhaal.

De kerstman luistert aandachtig naar hen, spreekt hen moed in en doet hoopvolle voorspellingen.

Dan wordt de kerstman overvallen door een jonge drugsverslaafde. Hij tracht de jongen te helpen maar deze is ten einde raad en vermoordt de kerstman.

Maar Kerstmis en de kerstman zijn van alle tijden en een kerstman kan men niet vermoorden.

Na middernacht komen het jong echtpaar en het meisje terug om de kerstman te bedanken. Zijn voorspellingen zijn uitgekomen en hun toekomst ziet er weer rooskleurig uit.

De jonge drugsverslaafde wordt opgeleid door politieagenten. Overmand door wroeging heeft hij zijn misdaad bekend. Ze treffen echter de kerstman springlevend aan. De jongen gaat dan ook vrijuit.

Dan gebeurt er iets onverwacht en is de kerstman verdwenen.

PERSONAGES

(2 dames – 3 heren – een onbeperkt aantal figuranten.)

Het stuk leent zich uitstekend voor opvoering door 15-16 jarigen.

Een kerstman: in typische kleding, met rode muts en witte baard.

Renilde en Johan: een jong echtpaar. Uit hun kleding blijkt duidelijk dat ze zich op de rand van de armoede bevinden.

Marieke, een jong meisje. Haar kleding laat een zekere welstand vermoeden.

Ruben, een jonge drugsverslaafde. Hij is gekleed in spijkerbroek en heeft lange haren.

Figuranten: - een groepje straatzangers. Zo mogelijk bespeelt één of meerdere van hen een instrument.

- enkele echt)paren, eventueel met kinderen.
- twee politieagenten

DECOR

Een dorpsplein.

In de achtergrond een paneel waarop een kerk, enkele huizen en een sterrenhemel zijn geschilderd.

Linksvoor, in het licht van een straatlantaarn, liggen enkele kerstbomen opgestapeld bij een (kunstmatig) open vuur, waarrond enkele houtblokken liggen die als zitbank kunnen dienen.

Enkele kerststallekes, enkele pakjes en drie koningskronen liggen uitgestald.

HET VERHAAL

(Wanneer het doek opengaat zit de kerstman op een houtblok en warmt zich aan het open vuur. Enkele echt)paren wandelen over het dorpsplein. Ze komen tot bij de kerstman en bekijken de kerstbomen. Telkens staat de kerstman recht.)

KERSTMAN: Een kerstboom mevrouw? Een kerststal mijnheer?

(De voorbijgangers schudden “neen” en wandelen verder. Een groepje straatzangers met muziek komt het dorpsplein opgestapt.)

STRAATZANGER: Goede avond, kerstman.

KERSTMAN: Zalig kerstfeest, straatzangers.

Speel en zing een betoverende kerstmelodie.

Dan komen de mensen in kerststemming

en kopen ze allicht een kerstboom of een kerststal.

(De straatzangers spelen en zingen een kerstlied terwijl de kerstman, gezeten aan het open vuur, aandachtig luistert. Intussen wandelen echt)paren met kinderen over het dorpsplein. Onder hen ook Johan en Renilde. Ze scharen zich rond de straatzangers en vormen een halve kring. Tijdens de tweede strofe gaat één van de straatzangers rond met zijn pet. Na het zingen.)

STRAATZANGER: Allemaal bedankt en nog een zalig kerstfeest.

*(De straatzangers verlaten met muziek of al zingend het dorpsplein.
Wanneer ze weg zijn staat de kerstman recht en vertelt het kerstverhaal
aan de omstaanders.)*

KERSTMAN: Een kerstboom mevrouw, een kerststal mijnheer?

In een kribbe lag het kindeke teer.

't Was gewikkeld in doeken en 't schreide erbarmen.

Er was slechts een os en een ezel om het te verwarmen.

Sint Jozef en Maria keken vertederd toe

als het kindeke sliep, van schreien moe.

En herders verlieten hun kudde om te horen

of de Verlosser nu eindelijk was geboren.

Drie koningen kwamen en knielden neer.

Een kerstboom mevrouw, een kerststal mijnheer?

*(De omstaanders gebaren de één na de ander van "neen" en druipen af.
Johan en Renilde blijven staan en beginnen een gesprek.)*

RENILDE: Zeg Johan, ik wil best zo'n leuke kerstboom.

JOHAN: Wat moeten we nu met een kerstboom.

Ge weet toch dat we daar geen geld voor hebben.

RENILDE: Maar 't is toch Kerstmis.

Daar hoort toch een kerstboom bij. Toe Johan.

JOHAN: Ge vergeet zeker dat ik werkloos ben.

En dat we arm zijn.

We kunnen ons geld best voor wat anders gebruiken.

RENILDE: Maar voor een arme werkloze is het toch ook Kerstmis.

Niet waar kerstman?

KERSTMAN: Mevrouw heeft gelijk mijnheer.

't Is Kerstmis voor iedereen, arm of rijk.

JOHAN: En kopen al die werklozen, die doodarm zijn,

toch hun eigen kerstboom?

KERSTMAN: Jazeker mijnheer, ook zij vieren Kerstmis rond de kerstboom,

ook al is hij niet zo rijk versierd.

JOHAN: Stel je voor kerstman, dat men al die kerstbomen kon

samenbrengen . Een woud van een half miljoen kerstbomen.

Geen wonder dat de ministers erin verloren lopen
en een wanbeleid voeren zodat er geen werk is.

KERSTMAN: Ge moogt op kerstavond niet zo verbitterd zijn mijnheer.
Het kerstfeest moet vrede brengen in je hart.

JOHAN: Gij hebt goed zeggen.
Met die vrede kan ik niets kopen om mijn maag te vullen.
Het spijt mij kerstman, maar voor mij geen kerstboom.

RENILDE: Of misschien een kleine kerststal Johan?
Ons kerststalleke is kapot, dat weet ge toch.
Het dak is er bijna af.

JOHAN: Dan moet ge het maar zetten waar het niet doorregent.
Dan blijven de beeldekens wel droog.

RENILDE: Of enkele nieuwe beeldekens.
Ja, een nieuwe koning.
Wij hebben een koning zonder hoofd.

JOHAN: Koningen hebben geen hoofd nodig.
Hun ministers doen het denkwerk.
Koningen moeten alleen hun naam kunnen schrijven
om wetten te ondertekenen waardoor de armen arm blijven
en de rijken rijker worden.

KERSTMAN: Maar er zijn toch ook goede koningen mijnheer.
De drie koningen brachten goud en geschenken naar het kindeke.

JOHAN: En waar haalden ze dat goud en die geschenken vandaan?
Van het zweet van hun onderdanen zeker.
Maar daarover zal wel gezwegen worden.

KERSTMAN: Koningen, die zo ver kwamen om het kindeke te eren,
zullen ook wel goed geweest zijn voor hun onderdanen.
Mag ik u misschien een nieuwe koning aanbieden, mijnheer?

(De kerstman reikt het beeldje van een koning aan)

JOHAN: Zomaar... gratis.... neenee, dat kan ik niet aannemen.

(De kerstman reikt ook een kerststalleke aan.)

KERSTMAN: Toch wel. En ook een nieuwe kerststal.
 Ge zult er uw vrouw gelukkig mee maken.
 En als ge wilt betaalt ge volgend jaar als ge werk gevonden hebt.

JOHAN: Wie zegt dat ik volgend jaar werk heb?

KERSTMAN: De kerstman mijnheer.
 Maar nu moet ge mij nog één plezier doen.

JOHAN: En dat is?

KERSTMAN: Vanavond is iedere klant koning.
 En daar gij mijn eerste klant zijt,
 moet ge mijn eerste koning worden.

JOHAN: Ik vind dat maar een belachelijk gedoe.

RENILDE: Maar ik vind het een leuk spel.
 Toe Johan, doen.

JOHAN: Vooruit dan maar.

(De kerstman drukt Johan een kroon op het hoofd, overhandigt hem een pakje en geeft Renilde een dennentak.)

KERSTMAN: Zo mijnheer Johan, ik kroon u tot koning Melchior
 en overhandig u een passend geschenk.
 En uw koningin ontvangt een mooie dennentak.

JOHAN: Wel bedankt kerstman.

RENILDE: Dank u kerstman.
 Nu kunnen we ook kerstmis vieren;

KERSTMAN: iets te danken en allebei een zalig kerstfeest toegewenst.

(Johan en Renilde vertrekken met het kerststalleke, het beeldje van de koning, het pakje en de dennentak. De kerstman zet zich neer aan het vuur om zich te warmen. Er wandelen enkele echtparen over het dorpsplein. Het kunnen dezelfde figuranten zijn maar anders gekleed – andere hoed, jas- om het geheel afwisselend te maken en de indruk te wekken dat het andere personen zijn. Een meisje, Marieke, nadert en blijft op wat

afstand staan. Ze observeert de kerstman en zijn stand. De kerstman spreekt zonder op te kijken.)

KERSTMAN: Kom maar dichterbij, meisje.

(Marieke komt voorzichtig enkele stappen naderbij)

MARIEKE: Hebt ge mij horen komen?

KERSTMAN: Neen, ik voelde dat ge er waart.

MARIEKE: Ik heb kou.

KERSTMAN: Kom u warmen bij het vuur.

(Marieke komt aarzelend tot bij het vuur)

KERSTMAN: Kom, zet u neer. Dan kunt ge uzelf beter verwarmen.

(Marieke zet zich neer bij het vuur.)

KERSTMAN: En wat doet een jong meisje helemaal alleen zo laat nog op straat?

MARIEKE: Ik ben thuis weggelopen.

KERSTMAN: Van wie zijt ge weggelopen?

MARIEKE: Van mijn moeder.

KERSTMAN: En uw vader?

MARIEKE: Ik heb helemaal geen vader.

KERSTMAN: Maar ieder kind heeft toch een vader.

MARIEKE: Ik niet. Ik heb geen vader.
Ik heb mijn vader nooit gekend.
Mijn moeder wil er niet over spreken.
Hij heeft haar verlaten.

KERSTMAN: En laat gij uw moeder nu ook alleen?

MARIEKE: Ze is niet alleen.

Ze heeft mij belogen.
Ze heeft die akelige vent laten komen.

KERSTMAN: En heeft ze u daarom belogen?

MARIEKE: Ze had mij beloofd om samen met mij Kerstmis te vieren.
Met mij alleen.
En dan komt die man binnen.
En dan ben ik er teveel.
Dan loop ik toch maar in de weg.

KERSTMAN: En als uw moeder nu eens spijt gekregen heeft?
En die man heeft weggestuurd?

MARIEKE: Daar geloof ik niets van. Dat doet ze niet.
En moest het wel zo zijn, hoe kan ik dat weten?

KERSTMAN: Omdat ik het u zeg.
Uw moeder heeft die man weggestuurd.
Ze zit vol angst en ongeduld op u te wachten.
Ze wil samen met u Kerstmis vieren.

MARIEKE: Gij zegt dat wel.
Maar hoe kunt gij dat weten?

KERSTMAN: Ik ben toch de kerstman.
Het is zoals ik zeg.

MARIEKE: Dan loop ik vlug naar huis.

KERSTMAN: Wacht even.
Met lege handen kunt ge bij uw moeder niet aankomen.
Ik heb een geschenk voor u, een kerststalleke.
Daar rond kunt ge bij u thuis, samen met uw moeder,
gezellig Kerstmis vieren.

(De kerstman geeft een kerststalleke aan Marieke)

MARIEKE: Oh, dank u wel, kerstman.

KERSTMAN: En omdat ge mijn tweede klant zijt van deze avond,
maak ik van u mijn tweede koning, koning Balthazar.

MARIEKE: Hoe kan ik nu een koning zijn?
Ik ben toch een meisje. Ik heet Marieke.

KERSTMAN: Dat doet niets terzake.
Iedereen die op kerstavond vrede vindt,
is zo rijk als een koning.
(De kerstman zet het meisje een kroon op het hoofd)
Ziezo, ik kroon u tot koning Balthazar.
En loop nu maar snel naar huis Marieke.
Uw moeder verwacht u.

MARIEKE: Nogmaals bedankt kerstman.
En een zalig kerstfeest.

KERSTMAN: Een zalig kerstfeest meisje.

*(Marieke vertrekt. De kerstman zet zich opnieuw bij het vuur. Er wandelen
weer enkele echtparen onder wat luidere kerstmuziek over het plein.
Wanneer de muziek afneemt ligt het plein er weer verlaten bij. Een jongen
komt aangeslopen en grijpt de kerstman vast.)*

RUBEN: Uw geld of uw leven.

KERSTMAN: Het spijt mij, beste jongen.
Maar ik heb helemaal geen geld.

RUBEN: Niet zeuren ouwe.
Ge stinkt naar het geld.
Ik kan het rieken.
En ik zal het krijgen.

KERSTMAN: Wilt ge mij even loslaten, jongen.
Uw handen zijn ijskoud.
Kom u even warmen bij het vuur.

(Na even aarzelen laat Ruben de kerstman los)

RUBEN: Goed man, maar geen trukjes verkopen.
Dat zou u slecht bekomen.

*(Ruben zet zich bij het vuur waar eerst Marieke zat en warmt zijn handen.
Zijn handen beven zichtbaar.)*

KERSTMAN: Uw handen beven.
Zijt ge zenuwachtig?
Of zijt ge bang?

RUBEN: Bang? Ik?
Ik ben voor niets of niemand bang,
zelfs niet voor de duivel.

KERSTMAN: Zeg dat maar niet te luid.
Ik zou de duivel niet graag tegenkomen.
Alhoewel daar op kerstavond weinig kans toe is.
Maar waarom beeft ge zo als ge toch zo stoer zijt?

RUBEN: Ik heb dringend geld nodig, zagepiet.
Ziet ge dan niet dat ik dringend geld nodig heb?

KERSTMAN: Ik zie enkel dat ge beeft.
Maar waarom ge dringend geld nodig hebt...?

RUBEN: Waarom ik dringend geld nodig heb?
Doe niet zo onnozel ouwe.
Ge weet goed genoeg waarvoor.
En ik heb het heel dringend nodig.
Dat ziet ge toch heel duidelijk?

KERSTMAN: Ge zijt verslaafd.

RUBEN: Nee, ik ben niet verslaafd, verdomme.
Alleen... ik heb nu dringend een prikje nodig, eentje maar.
En dan gaat alles wel over.
Dan is dat beven gedaan.
Ik moet geholpen worden, dat ziet ge toch.

KERSTMAN: Ge moet dringend geholpen worden,
maar niet op die manier.

RUBEN: Wel op die manier.
Eén prikje en dan zijn al mijn zorgen voorbij.
Dan kan ik me laten wegglijden in een betoverende roes.
Misschien droom ik wel van een kerstboom
en van een volle tafel met kalkoen en wijn en warmte.
Ja, veel warmte en liefde.
En van mijn ouders.

KERSTMAN: Waar zijn ze, uw ouders?

RUBEN: Mijn ouders? Ik weet het niet.
 Ze vieren ergens Kerstmis aan de Costa Weetikveel,
 samen met vrienden.
 Zoonlief is groot genoeg om zelf zijn plan te trekken.
 Hij kan toch niet tot last blijven.
 Vroeger, toen ik klein was, toen was het heel anders.
 Toen trachtte ik naar het kerstfeest.
 Maar nu gruwel ik ervan... van de eenzaamheid...
 met al die gelukkige mensen rondom mij.

KERSTMAN: Ge moet dringend met iemand praten, jonge man.
 Zo kunt ge het best geholpen worden.

RUBEN: Praten? Op kerstavond? Met wie dan wel?
 Iedereen is met zichzelf begaan.

KERSTMAN: Misschien met de pastoor.
 Die zal u zeker helpen.

RUBEN: De pastoor?
 Doe mij niet lachen, kerstman.
 Die heeft nu helemaal geen tijd.
 De pastoor oefent nu met zijn zangkoor in de kerk
 en treft de laatste schikkingen voor de nachtmis.
 Ik zie het allemaal nog gebeuren, zoals vroeger
 toen ik nog een kind was.
 Ik zie de pastoor de kerk binnenkomen,
 omringd door nepengelen met namaakvleugels
 en met een levensgrote pop in zijn armen.
 Die pop stelt het kindje Jezus voor.
 Hij legt ze heel voorzichtig en vol goede zorgen,
 om ze zeker geen pijn te doen,
 neer in de kerststal,
 in een houten kribbe op geurig stro,
 zodat ze mals en warm ligt.
 Kon ik deze avond maar een stal kraken
 en wegkruipen in het stro om me warm te houden.
 Maar neen, kerstman,
 Die levensloze pop is er beter aan toe dan ik.

KERSTMAN: Ge moet uzelf niet voortdurend beklagen.
 Het kerstkind reikt u de hand.
 Ga opnieuw naar de nachtmis... en wie weet?

RUBEN: Nu zijt ge helemaal goed, ouwe.
 Ziet ge mij al naar de nachtmis gaan,
 Zo... zoals ik hier zit?
 De mensen zouden nogal staan gapen.
 Alhoewel... die nachtmis... vroeger...
 Het was toch heel mooi.
 Ik kan het koor nog horen...
 die heldere kinderstem... Suza Nina...
 De mensen werden er week van
 en keken heel vertederd naar het kindeke...
 naar die pop op het stro in de houten kribbe.

KERTSTMAN: Het heeft u toch wel aangesproken, jongen,
 vermits ge u alles zo goed herinnert.

RUBEN: Jazeker kerstman.
 Maar wilt ge nu ook het vervolg
 van mijn kerstverhaal horen?

KERSTMAN: Ja, natuurlijk, heel graag zelfs.

RUBEN: Dan eindigt de nachtmis, kerstman.
 De mensen wensen elkaar een zalig kerstfeest
 en feliciteren mijnheer pastoor terecht
 met zijn mooie mis en zijn prachtig koor.
 En de pastoor is fier en gelukkig.
 Zijn gezicht straalt en met een minzame glimlach
 wenst hij iedereen de vrede van Kerstmis.
 En hij vraagt zijn parochianen om in deze kerstnacht
 de eenzamen indachtig te zijn.
 Daarna haast iedereen zich door de koude nacht
 naar de gezelligheid van zijn eigen thuis.
 Er wacht hen een lekker feestmaal
 en ze drinken warme wijn.
 En naarmate hun magen meer en meer gevuld geraken
 van het lekker eten en de overvloed aan wijn,
 en de wijn stilaan naar hun hoofd begint te stijgen
 voelen ze de warmte van het kerstfeest
 heel diep in hun weke hart.

En met een zalig gevoel van zelfvoldoening
 kruipt iedereen in zijn eigen warme nest.
 En met een laatste gedachte aan een eenzame
 die buiten achterblijft in de kou,
 slapen ze de diepe slaap der rechtvaardigen.

KERSTMAN: Maar er zijn ook andere mensen, jongen,
 mensen die de kerstboodschap echt willen uitdragen,
 die tijd maken voor een ander
 en graag een eenzame uitnodigen aan hun kerstmaal.

RUBEN: Daarover heb ik al horen vertellen, kerstman.
 Maar ik heb nog nooit zo iemand ontmoet
 en nog nooit van iemand medeleven ondervonden.
 Misschien... als ik een arme luis zoals ik zou tegenkomen,
 die zou misschien wel tijd maken.

KERSTMAN: Misschien hebt ge hier wel zo een arme luis gevonden, jongen.

RUBEN: Hoezo... ?
 Ha neen kerstman, ge wilt mij bedotten.
 Maar ik weet dat ge geld hebt.
 En ik wil het nog steeds hebben.

KERSTMAN: Willen we samen Kerstmis vieren, jongen?
 Dan zijn we geen van beiden alleen.
 Ik zoek nog een zwarte koning voor deze avond.
 Wilt gij misschien koning Caspar zijn?

RUBEN: Wat is dat nu voor flauwe truut?

KERSTMAN: Ik weet het jongen, het klinkt misschien kinderlijk.
 Maar waren we als kind niet het meest gelukkig?
 Kom, ik maak u zwart
 en dan krijgt ge een mooie kroon op uw hoofd.

RUBEN: Okee, kerstman, doe maar op.
 Ik word er wel niet beter van
 maar 't kan voorzeker ook geen kwaad.

(De kerstman maakt het gezicht van de jongen zwart en zet hem een kroon op het hoofd.)

KERSTMAN: Nu moest ge uzelf eens kunnen zien.

RUBEN: Hebt ge een spiegel, kerstman?

KERSTMAN: Neen, spijtig genoeg niet.

RUBEN: Hoe zie ik eruit, kerstman?
Toe, vertel eens.

KERSTMAN: Ge zijt een echte zwarte koning, jongen.
Niemand zou u nog herkennen.

RUBEN: Dan heb ik nu wel een prachtige vermomming zeker?

KERSTMAN: Ja, zo zoudt ge het kunnen noemen.

RUBEN: Dank u wel, kerstman, ge hebt mij een goede dienst bewezen.
Want nu gaat ge lekker uw geldtas ledigen
en uw lieve centen aan mij geven.

KERSTMAN: Maar jongen, ik heb het toch al gezegd,
ik heb geen geld, geen rooie duit.

(Ruben staat recht en nadert dreigend de kerstman)

RUBEN: Geen leugens, ouwe vrek.
Ik wil en zal uw geld krijgen.

KERSTMAN: Maar geloof me toch, ik heb geen geld.

(Ruben heft dreigend de vuist omhoog)

RUBEN: Uw geld verdomme! Of moet ik?

KERSTMAN: Niet doen jongen.
Ge gaat uzelf in het ongeluk storten.

RUBEN: Uw geld heb ik gezegd!
*(Ruben slaat de kerstman neer.
De kerstman valt en beweegt niet meer.)*
Hier met die geldtas.
(Ruben zoekt koortsachtig in de tas naar geld maar vindt niets.)
Waar zitten die centen verdomme. Ik vind niets.

Hij heeft geen rooie duit, de rotzak.

Hij sprak de waarheid.

Hij is net zo arm als ik.

Kerstman, kom sta recht.

Toe kerstman, sta recht en zeg iets.

Kerstman... kerstman!

(Ruben schudt de kerstman dooreen maar er komt geen leven in.)

Hij is dood. Ik heb de kerstman vermoord.

(Ruben vlucht weg en schreeuwt het uit.)

Ik heb de kerstman vermoord! Ik heb de kerstman vermoord!

(Als Ruben weg is ligt de kerstman stil naast het open vuur op het verlaten dorpsplein. We zijn nu in de kerstnacht. Op de achtergrond weerklinkt heel duidelijk de muziek van : "Stille nacht, heilige nacht." Na een poos weerklinken doorheen de muziek twaalf klokslagen. De kerstman komt langzaam recht en zet zich weer bij het vuur.)

KERSTMAN: Arme jongen,
Ge moest toch weten dat Kerstmis en de kerstman
van alle tijden zijn.
De kerstman kunt ge niet vermoorden.

*(Renilde en Johan komen weer opgewandeld en gaan tot bij de kerstman.
Johan draagt nog steeds zijn kroon.)*

RENILDE: Zeg kerstman, we hadden een gezellig kerstfeest.

JOHAN: Toen we thuis kwamen stak er een brief in de bus.
Ik kan volgende week aan het werk.

RENILDE: Kerstman, ge hebt een wonder volbracht.
Hoe kunnen we u ooit genoeg bedanken.

KERSTMAN: Ge hoeft mij niet te danken, beste mensen.
Maar wees voortaan niet te snel verbitterd.
Betrouw op het kerstkind en alles komt terecht.
Ge ziet het wel.

JOHAN: De koningen brachten geschenken naar het kerstkind.
Wij zouden u ook wat willen geven.
Maar ook al ben ik een koning,
veel hebben we niet.
Maar we hebben wel een klein stukje taart meegebracht

om een beetje van ons geluk met u te delen.

(Johan overhandigt een stukje taart en blijft samen met Renilde terzijde bij het vuur staan. De kerstman steekt de taart in zijn tas.)

KERSTMAN: Dank u wel. Het kerstkind zal het u lonen.

(Marieke komt terug tot bij de kerstman. Zij draagt eveneens haar kroon nog op het hoofd.)

MARIEKE: Kerstman, het was waar.
Moeder zat op mij te wachten.
Wij hebben samen het kerstfeest gevierd en het was zo gezellig.
Hoe kon je dat toch weten?

KERSTMAN: Dat was toch heel eenvoudig Marieke.
Zoals Moeder Maria bezorgd was om haar kerstkind,
zo zijn op kerstavond alle moeders bezorgd om hun kinderen.

MARIEKE: Ik kon het thuis niet meer uithouden kerstman.
Ik wilde mijn vreugde met u delen
en samen met u het kerstfeest vieren.
Daarom heb ik voor u een kerstkoek meegebracht.

(Marieke overhandigt een klein pakje aan de kerstman. Dan gaat ze naast Johan staan. De kerstman steekt het pakje in zijn tas.)

KERSTMAN: Dank u wel, Marieke.
De kerstman zal zeker geen honger lijden.

(Intussen zijn ook de andere figuranten opgekomen en hebben zich rond de kerstman geschaard. Ruben wordt opgeleid door twee agenten.)

AGENT JAN: Waar hebt ge die kerstman vermoord, lelijke schooier?

RUBEN: Ik wilde hem niet vermoorden.
Het was een ongeluk.
Hé, kijk daar. De kerstman is niet dood. Hij leeft.

AGENT BEN: Kerstman, deze jongen beweerde dat hij u vermoord had.

KERSTMAN: Die jongen is in de war, agent.
Hij weet niet wat hij vertelt.

AGENT JAN: Heeft u geen enkele aanklacht tegen hem?

KERSTMAN: Maar neen agent, laat die jongen vrij.
Hij moet niet gestraft worden.
Hij heeft hulp nodig.

RUBEN: Vergiffenis kerstman, gij zijt zo goed voor mij.
Zijt ge werkelijk de echte kerstman?

KERSTMAN: Iedereen die op kerstavond goed is voor andere mensen
is een echte kerstman.

AGENT BEN: Zo dan, zwarte koning, 't is goed voor deze keer.
Maar kom ons niet meer met leugens lastig vallen
of we zullen u andere manieren leren,
koning of geen koning, begrepen?

RUBEN: Ja zeker, agent, het zal nooit meer gebeuren.

*(Ruben gaat naast Marieke staan zodat de drie koningen op een rij staan.
De straatzangers komen al zingend en spelend tot bij de kerstman. Plots
wordt het pikkedonker, er steekt een hevige wind op, bliksemschichten
doorklieven de duisternis, een hevige donderslag weerklinkt. Wanneer het
terug licht wordt is de kerstman verdwenen.)*

EEN OMSTAANDER FIGURANT: Kijk eens, de kerstman is weg.

JOHAN: Er was iets bijzonders aan hem,
als aan een tovenaar.
Tot nu toe was ik werkloos... tot ik hem ontmoette.
En ineens was er die brief.

MARIEKE: Hij was een helderziende.
Hij wist dat mijn moeder op mij zat te wachten.

EEN OMSTAANDER FIGURANT: Maar donder en bliksem in de kerstnacht.
Ik heb het nooit meegemaakt.
Misschien was hij wel de duivel.

RUBEN: Neen, hij was zeker geen duivel.
Ik was de duivel.

En toch wilde hij mij helpen.

MARIEKE: Misschien was het wel Jezus zelf.
Hij bracht geluk en vrede onder ons.

OMSTAANDER FIGURANT: Het is net alsof we allemaal gedroomd hebben.

STRAATZANGER: Neen, het was geen droom.
Wij ontmoeten hem ieder jaar.
Hij is werkelijk de kerstman.
Kom, we zullen nog een liedje voor hem zingen.

(De straatzangers, samen met de omstaanders, zingen nog een kerstlied. Als het kerstlied beëindigd is, weerklinkt in de verte de stem van de kerstman: "Een kerst boom, mevrouw, een kerststal mijnheer!" Iedereen kijkt verrast op. Er wordt geroepen: "De kerstman is terug!". Er volgen ogenblikken van spannende stilte. Maar de kerstman blijft weg.)

E I N D E